

Poziomy udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej

I poziom udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej

Opiera się o działania przedszkola, szkoły, placówki w zakresie rozpoznawania i zaspokajania specjalnych potrzeb edukacyjnych.

Polega on na:

1. Wnikliwej obserwacji nauczyciela mającej na celu wczesne rozpoznanie u dziecka/ucznia dysharmonii rozwojowych, trudności w uczeniu się deficytów kompetencji i sprawności językowych oraz ryzyka wystąpienia specyficznych trudności w uczeniu się (z wykorzystaniem arkuszy obserwacji), ze szczególnym uwzględnieniem czynników środowiskowych wpływających na jego funkcjonowanie w przedszkolu, szkole, placówce (barier i ograniczeń, ale też czynników wspierających). Rozpoznanie funkcjonowania dziecka/ucznia w poszczególnych obszarach.
2. Obserwacja dziecka/ucznia w kierunku określenia mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań i uzdolnień uczniów.
3. W przypadku zaobserwowania niepokojących sygnałów świadczących o potrzebie wsparcia, udzielaniu pomocy psychologiczno-pedagogicznej w ramach bieżącej pracy z dzieckiem.
4. Zaplanowanie i zorganizowanie konkretnych form wsparcia z zakresu udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej jak: zajęć rozwijających uzdolnienia, zajęć rozwijających umiejętności uczenia się, zajęć dydaktyczno-wyrównawczych, zajęć specjalistycznych, zindywidualizowanej ścieżki kształcenia itp. (*patrz Projekt Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach*)
5. Bieżącej analizie i ocenie efektywności zaplanowanej i realizowanej przez przedszkole, szkołę, placówkę pomocy psychologiczno – pedagogicznej – wnioski do dalszych działań
6. W przypadku mało satysfakcjonującej efektywności udzielanego wsparcia oraz wyczerpaniu możliwości oddziaływań psycho-pedagogicznych przez przedszkole, szkołę, placówkę, dyrektor przedszkola, szkoły, placówki, za zgodą rodziców/ opiekuna prawnego ucznia, albo pełnoletniego ucznia, **występuje do publicznej poradni z wnioskiem o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie sposobu rozwiązania problemu ucznia.**

II poziom udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej

1. Specjalista z poradni psychologiczno-pedagogicznej współpracuje z przedszkolem, szkołą, placówką w celu zaplanowania i zorganizowania optymalnego wsparcia dziecka/ucznia.

2. Pomoc udzielana uczniowi podlega ocenie, analizie i modyfikacji poprzez działania zespołowe z włączeniem w proces rozpoznania nauczycieli, specjalistów szkolnych, poradni itp.

3. W przypadku podjęcia decyzji (wraz z rodzicami, opiekunami prawnymi) o konieczności dokonania diagnozy specjalistycznej, pracownik poradni psychologiczno-pedagogicznej kieruje całym procesem diagnostycznym z uwzględnieniem i założeniami **diagnozy funkcjonalnej dziecka/ucznia**.

III poziom udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej

1. Diagnoza dzieci/uczniów w poradni psychologiczno-pedagogicznej dokonywana jest z wykorzystaniem dostępnych metod i narzędzi z uwzględnieniem **diagnozy funkcjonalnej**.

2. W proces diagnostyczny włączone są osoby znające dziecko/ucznia jak: nauczyciele, rodzice/ opiekunowie prawni, specjaliści szkolni

3. W uzasadnionych przypadkach wskazana jest obserwacja dziecka/ucznia na terenie przedszkola, szkoły, placówki

4. W procesie diagnostycznym zwraca się uwagę na zbieranie i porządkowanie informacji w obszarach funkcjonowania wyznaczonych założeniami ICF-u oraz diagnozy specjalistycznej

5. Efektem diagnozy funkcjonalnej i specjalistycznej jest określenie potrzeb diagnozowanego dziecka/ucznia, aby optymalnie dobrać formy i metody wsparcia.

Pełna diagnoza funkcjonalna i specjalistyczna, dokonywana przez poradnię psychologiczno-pedagogiczną, odbywa się dopiero na trzecim poziomie udzielanego wsparcia dziecku/uczniowi. Na wcześniejszych poziomach, zgodnie z ideą i założeniami Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia ICF, nauczyciele, specjaliści szkolni dokonują **rozpoznania funkcjonowania** dziecka/ucznia w poszczególnych obszarach wyznaczonych przez ICF. Rozpoznanie to oparte jest na ogólnych założeniach ICF-u i kieruje się holistycznym spojrzeniem na dziecku/ucznia z uwzględnieniem obszarów funkcjonowania wyznaczonych przez ICF. Niezwykle istotnym aspektem jest, aby podczas holistycznego spojrzenia na funkcjonowanie dziecka uwzględnić wpływ czynników środowiskowych, zewnętrznych na poziom jego funkcjonowania, oraz wyłonić jego zasoby, mocne strony, zainteresowania, które pozwolą na odpowiednie zaplanowanie optymalnego wsparcia.